

[Aage Fogh.]

fremme til behandling, og disse lovforslag har til fælles opgave at medvirke til at hæmme de voldsomme prisstigninger, der har fundet sted på en del arealer, der benyttes til forskellige formål. Desuden har de en opgave mere, nemlig at medvirke til, at en vis del af de store fortjenester, der nu går i private lommer, kan overføres til samfundet og dermed bidrage til at nedbringe andre skatter og afgifter.

Et lovforslag som det foreliggende var til meget grundlig behandling i 1958. Jeg kan derfor henvise til de udtalelser, jeg fremsatte dengang; de findes i Folketings-tidende 1957-58 sp. 2105 i et længere indlæg, hvor spørgsmålet blev belyst, synes jeg, fra alle sider. Jeg har gennemgået dette indlæg på ny og tillige de indlæg, der fremkom fra ordførerne for de andre partier, og jeg kan ikke se, at der er meget nyt at sige om lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen rejste det spørgsmål, hvorfor loven blev så dårlig i 1950. Ja, det skyldtes måske, at det ærede medlem medvirkede til at gennemføre den, idet vi altså fik partiet venstre med. Jeg synes, at når man har hørt det ærede medlems tale i dag, er det vel i og for sig en meget rimelig forklaring på, at det ikke kunne blive nogen særlig god grundskyldslov, der kom ud af, at det ærede medlem skulle være med. Jeg forstår, at nu vil det ærede medlem ikke være med, derfor er der en chance for at få en lidt bedre lov.

De ændringer, der foretages, er meget let overskuelige, og jeg skal omtale dem ganske kort.

Man fastsætter nu fradraget til 55 pct. Det ærede medlem hr. Thestrup lod forstå, at det var et tilfældigt tal, man havde valgt. Nu er det sådan her i landet, at vi har så rigeligt med statistik, at der ikke er nogen vanskelighed ved at få opklaret, hvor store stigningerne har været på de forskellige jorder. Hvad enten det er landbrugsjord eller det er jord, der bruges til

andet formål, er der ingen vanskelighed ved at få opklaret, hvorledes stigningerne har været gennem en periode. Når man har valgt tallet 55, går jeg ud fra som ganske givet, at det er, fordi man ad statistisk vej ved, at stigningen på landbrugsjord ligger på 54-55 pct. fra 1950, altså fra grundbeløbets fastsættelse, til i dag. Derfor er 55 det tal, der skal anvendes fra nu af, og til den næste vurdering finder sted, så kender man tallet på forhånd, og når vi når frem til 1963-64, må folketingset fastsætte et nyt reguleringstal. Det til den tid siddende folketing har da i sin magt at ændre, afskaffe eller foretage, hvad det til den tid mener er fornuftigt og rigtigt.

For at sikre at landbrugsjord ikke rammes af denne lovgivning, er der endvidere indført den bestemmelse, at på de jorder, der er vurderet til mindre end 1 kr. pr. m², får man ekstra 10 pct. tillæg. Det vil i al korthed sige, at på disse jorder — det gælder landbrugsjord, det gælder i almindelighed gartnerijord — er tillægget 65 pct. Jeg tør ikke benægte, at der i 1950 kan have fundet enkelte så fejlagtige vurderinger sted, at grundbeløbene er blevet sat så lavt, så de kan rammes trods dette tillæg på 65 pct., men det vil efter min mening være sjældne tilfælde.

Med hensyn til forbedringerne spurgte det ærede medlem hr. Thestrup, om lovforslaget skulle forstås sådan, at fradraget for forbedringer, der skulle gennemføres for at gøre et stykke jord byggemodent, og som måske kan dreje sig om 7 kr. pr. m², så skulle være 7 kr. 70 øre, altså 7 kr. + 10 pct. Det forstår jeg, at det skal efter 1960 og fremefter. Det må vel være sådan, at der kan fradrages det, som forbedringen virkelig har kostet + 10 pct. Skulle der diskuteres noget i denne forbindelse, synes jeg, det måtte være, om de 10 pct. skulle med, eller om der kun skulle kunne fradrages det, omkostningerne har andraget. Men det, der er foreslået, er, så vidt jeg forstår, omkostningerne + 10 pct., og det kan jeg anbefale.